

Landdistricter, de 4 af Amtets Kjøbstæder, dog at Indenrigsministeren kan forsøge disse Tal til 10 og 5 eller nedsette dem til 8 og 3 eller 7 og 2; samt at de høiest beskattede Eiendomsbesidderes Valgklasse aldeles udgaaer eller dog indskrænkes saameget, at Sogneforstanderskabernes Delegerede vælge den mindre Halvdel af Amdsraadets hele Medlemsantal, hvilket sidste Forslag tiltrædes af Udvalgets Medlem Tscherning.

Udvalgets øvrige Medlemmer formene herimod, at Bestræbelser for igjennem denne Lov at omdanne det communale Valgsystem ville være eensbetydende med at standse Loven, og ansee heller ikke Saadant nødvendigt, idet de ligesaa lidet kunne erkjende det for givet, at Kjøbstæderne i det fælles Raad ville blive en Minoritet, som de kunne tiltræde den Betragtning af Valgsystemets Betydning, hvorpaa hiin Anskuelse er bygget, nemlig at dette skulde afspejle sig i hver enkelt Afstemning. Valgsystemets Værd, hvor Systemet skal hvile paa Interesser, beroer paa, at disse ere repræsenterede i et nogenledes passende Forhold for at kunne blive høvede, medens Afstemninger beroe paa Personligheden, der maa forudsættes at kunne have sig til Bevidstheden om at være Repræsentant for den hele Kreds og at ville dømmes de stridende Interesser retfærdigt imellem.

Der er fremdeles veist den Betænkelighed imod Lovudkastets Valgmaade af Kjøbstædernes Deputerede ved Valgmænd, efter Foltetal, at de større Kjøbstæder ville faae en uforholdsmæssig stor Indflydelse paa Valgene ligeoverfor de mindre Kjøbstæder, og det har været under Overveielse, om ikke denne Ulempe kunde fjernes ved at fordele de Pladser, som skulle besættes, imellem Kjøbstæderne. Men ligesom der ved Valget af Kjøbstaddeputerede forstaaendigtvis ikkun kan tilsigtes at søge Kjøbstadinteresserne i Almindelighed repræsenterede, saaledes vil man ad den angivne Vej ikke kunne undgaae enten at lade Valget til Besættelsen af nogle Pladser gaae paa Dmngang imellem de mindre Kjøbstæder, eller dog blive nødt til at lade flere Kjøbstæder forene sig om Valget. Hertil kommer, at det formeentligt vil være en af Forholdets aller-

vanfæligste Sider at finde Mænd i Kjøbstæderne, der forene Evne og Leilighed til at overtage Hvervet med den fornødne Interesse for Sagen, saa at det synes rigtigere at gjøre Udgangen let til at finde og benytte disse Mænd, uanset hvor de boe, end at tage Hensyn til en ligeoverfor de fælles Kjøbstadinteresser smaalig og uberettiget Skindhje.

Hvad angaaer Spørgsmaalet om, hvorvidt det nærværende Dilemma er gunstigt for Foranstaltningens Gjennemførelse, da støtte de Grundtrænger, som ere fremkomne derimod, sig væsentligst paa den Uvillie, der fra forskjellige Sider er kommen tilorde imod Loven. Forsaavidt disse ere begrundede paa Misforhold med Valgmaaden, have de fundet deres Dmte ovenfor, og forsaavidt det er gjort gjældende, at Kjøbstæderne skulde ved den paatænkte Ordning faae større Byrder, end de nu have, da er denne Paastand ikke hidtil understøttet af noget Bevis, og Udvalget er af den Formening, at en retfærdig og sagkyndig Bedømmelse snarere maa føre til den Erkjendelse, at Kjøbstæderne ville faae Fordele af Foreningen med Landet, og deriblandt ikke mindst den, at de ved at forene sig med Landboerne i disse skaffe sig en Støtte for deres Interesser, der, rigtigt og fordomsfrit besete, neppe ville være forskjellige fra Landboernes. Landmanden er lige saa meget interesseret i Kjøbstædernes Velstand og Virksomhed som Kjøbstadborgeren selv, og Kjøbstæderne kunne ikkun vinde ved at denne Erkjendelse bliver fylldigere og almindeligere i Landboestanden, hvilket tør forventes at blive Følge af en velvillig Samvirken. At der skulde saavel hos Kjøbstadmanden som hos Landmanden savnes den fornødne Kyndighed til at bedømme hiin andens Forhold, er en Sætning, Udvalgets Fleertal ikke kan vedfænde sig, thi saavist som enhver Sag har sit særlige Indhold, saavist tør Fleertallet antage, at enhver Mand, der kan faae Sæde i et Amdsraad, har Evne til at magte dette særlige Indhold, hvad enten det skrives sig fra Kjøbstad eller Landboforhold, og da det derhos ikke tør forudsættes, at Raadets Medlemmer skulde undlade efter bedste Evne at stræbe at gjøre sig til Herrer over det fore-